

A voltes amb les urgències del Taulí

Quan es nega la major, és impossible raonar amb qui se'ls suposa estan per salvaguardar els interessos de la població (Govern de la Generalitat i Direcció del Taulí). Ve a col·lació l'expressió "no hi ha pitjor cec que el que no vol veure". La FAV com els/les treballadors/es del Taulí han denunciat per activa i per passiva i de mil formes que la manca de recursos materials, econòmics i humans està conduint el servei sociosanitari que tenim al Vallès Occidental-Est a situacions inaguantables i això és més greu, si pot ser-ho, en el servei d'urgències, on la falta de drenatge per falta de llits en planta i d'altres recursos necessaris impedeix que el circuit funcioni adequadament i s'assembli més al d'un país tercermundista, deixant als/les pacients (els que paguen amb els seus impostos tot l'entramat de la sanitat pública) en una situació de desatenció alarmant i indefensió insostenible des de qualsevol punt de vista.

Davant la denúncia d'un escenari que en moments (cada vegada més habitual) és d'autèntic caos tot i l'impagable esforç dels/les treballadors/es (que dit sigui de passada, són maltractats laboral i econòmicament: encara tenen pendent cobrar una paga extra), que fan l'impossible perquè els/les pacients estiguin atesos/es el millor possible, la direcció i de l'administració competent donen la callada per resposta (després de dos mesos d'haver-la sol·licitat, estem a l'espera d'una reunió amb el Conseller Sr. Comín) i com a molt, es limiten a córrer cortines de fum ("*sou uns alarmistes*", "*no està tan malament*", "*aviat se solucionaran les deficiències*", etc.).

Arguments insostenibles perquè la prova del cotó demostra que el servei d'urgències que patim és deplorable. Només cal acudir a les dades que aporten treballadors / es i pacients, les caravanes d'ambulàncies a l'espera d'evacuar malalts davant la falta de llits i espai en urgències, les vegades que les ambulàncies cedeixen els seus lliteres perquè els pacients puguin estar als passadissos (deixant a l'ambulància inútil per no tenir llitera), la manca de personal, de llits, etc.

Fa anys que el Taulí pateix no només de retallades, sinó de greuge comparatiu respecte a Catalunya. Es van plantejar vies per pal·liar la situació (que no per a evitar-la) amb el Pla de Xoc del 2005-06, que al no haver-se complert, la situació per la lògica del temps i demografia, s'ha agreujat i sense cap mena de dubte, de no posar-se remei urgent que canviï radicalment la tendència, el deteriorament de la sanitat pública serà cada vegada més gran (encara que si ens atenem als fets, sembla que això sigui el que projecten els dirigents polítics de torn per afavorir a la sanitat privada).

No cal ser cap estadista ni polític electe per aclarir algunes de les incògnites de la sanitat pública a la nostra comarca. El Sr. Boi (CiU) amb el beneplàcit d'altres forces del Parlament i aprofitant la porta oberta pel tripartit, va accentuar la filosofia de fer negoci amb la nostra salut (retallant, externalitzant, privatitzant, derivant, etc.). Tot això ha deixat un escenari de difícil recuperació llevat que els governants (els que gestionen els nostres diners) deixin de retre homenatge al poder econòmic i prioritzin els drets de la ciutadania, cessant amb les retallades i recuperant el que ens han despul·lat directament o indirectament de la nostra sanitat pública i sobretot, emprenguin el camí que el sentit comú dicta: dur a terme anàlisis i diagnòstics sobre les necessitats sociosanitàries de la nostra comarca i arbitrar mesures a curt, mitjà i llarg termini per evitar mals majors.

Mentrestant la crueltat amb els/les malalts / es seguirà sent en pa nostre de cada dia, autoritzant per titllar de miserables els qui per acció i omissió (que tenen nom i cognoms) toleren o fomenten tal situació. Vista la passivitat manifesta dels que haurien de posar remei a aquest desordre establert, només queda la mobilització popular contundent per defensar el nostre dret a una sanitat pública i de gestió pública i amb recursos i unes urgències dignes.

Manuel Navas. President d'ela FAV i sociòleg